

“Không phải ai cũng kiên định Thuyết này”

Luật sư Cù Huy Hà Vũ (ảnh do LS cung cấp)

Năm 2009 Trang the Ridiculous lên cơn lú bợch, húc đầu vào đá máy lún, nói chung cuối cùng đá cũng vỡ mà đầu mình cũng vỡ. Tuy nhiên... thôi, chuyện đó không bàn đến đây khi đã trôi qua tởn ng a. Nhìn lại thì năm 2009, bài sau đây là bài thuyết s khi tôi phải cân nhắc tởn ng ch m t, và khi ph ng v n thì phải bi n mình thành m t robot, nghĩa là c g ng càng khách quan và lnh lũng càng t t.

Bài cũng mang lại cho Trang the Ridiculous m t s phi n ph c, nh ng... thôi, chuyện đó không bàn đây. Hôm nay nhân ngày 31/1 (ch ng bi t là ngày gì, tí n a phải check th Today in History xem th nào), xin cóp lại bài báo đó đây CHO VUI và xin các anh ch em, các b n nghiên c u lu t h c vui lòng cho ý kiên ch giáo.

Tiến sĩ Cù Huy Hà Vũ tin mình sẽ thuyết kiên

Khi u kiên Th thuyết Nguyễn Tấn Dũng, tuyên bố sẽ đưa đầu lên Tòa án Tối cao, và m i đây lại v a khi u n i Đoàn Luật sư Thành phố Hà Nội v thông báo “anh Cù Huy Hà Vũ không phải luật s”, nh ng vì c ông Cù Huy Hà Vũ làm đang gây đ tâm tr ng cho đ lu n trong và ngoài n c: ng c nhiên, th c m c khó hi u, thích thú, khâm ph c, nghi ng và khó ch u.

Hy v ng cuối c ph ng v n sau đây (kéo dài ba gi đ ng h) v i TS Luật Cù Huy Hà Vũ có th gi i đáp ph n nào nh ng đi u mà ph n đông đ lu n còn th c m c trong v “Cù Huy Hà Vũ kiên Th thuyết”.

Cuộc trò chuyện diễn ra tại Văn phòng luật sư Cù Huy Hà Vũ trên đường Điên Biên Phủ (Hà Nội), sáng 30-6. Văn phòng gọn gàng, không quá xa hoa sang trọng, cũng không bình dân nhếch nhác. Bên ngoài, trên cửa cửa kính chính quay ra đường Điên Biên Phủ là cửa kính hù trên đường Trần Phú, đầu treo tấm biển vàng rực rỡ chữ đỏ nổi bật, mang phong cách... khêu hiêu rõ nét. Lúc phóng viên đến, văn phòng đang nhộn nhịp khách ra vào. Trên tường treo vài bức tranh do ông Cù Huy Hà Vũ vẽ, trong đó có ký họa chân dung Điên Biên Phủ Võ Nguyên Giáp, khá đẹp.

Chủ nhà – Tiễn sĩ Luật Cù Huy Hà Vũ – là một người đàn ông mập mạp, hơi thô ph, tiếng phóng viên rót vào vĩa cửa miệng. Trên gương mặt ông vẫn phảng phất nhieu nét của thân ph – nhà thơ quá cửa Cù Huy Cận. Ông nói nhieu và nói to, phong thái tin toát lên rõ rệt.

Trong giới luật sư và luật hợ, Cù Huy Hà Vũ là một gương mặt nổi đình đám với nhieu vụ việc mang tính chất scandal, đến mức nhieu người nghĩ rằng ông là người nổi bật nhất nhân vật có “tiễn sĩ” đi kèm các cửa quan chính ph và làm nhợng việc “chợng giới ng ai”. Có thể kể vài vụ “Cù Huy Hà Vũ đảo tợng đình” đến hình nhợ sau:

- Năm 2005, phởn đến quan đến m cho rợng di tích đến Cửa Nhi trên hợ Trúc Bạch (Hà Nội) gợn với việc Lý Thái Tổ đến nh đô ợ Thăng Long.
- Năm 2005, khi i kèm UBND tợnh Thợa Thiên – Huợ vụ quyợ t đến nh cửa p phép đến tợ xây dựng khách sạn trên đến Vợng Cợnh.
- Năm 2006, nợp đến tợ ợng cửa vào chợc Bộ tợợng Văn hóa – Thông tin (không đến cửa Thợ tợợng lợa chợn vì lý do “đã có quy hợ ch cán bộ tợ tợợc”).
- Năm 2006, kèm album “Chat với Mozart” cửa ca sĩ Mợ Linh xâm phợm bợn quyợn tác giợ.
- Năm 2007, kèm Bộ Văn hóa – Thông tin với Quyợ t đến nh cửa Bộ thành lợp Phòng lợu niợm Nhà thơ Xuân Diợu, đòi bợi thợợng 100 triợu đến thiợ tợ hợi tinh thợn.

Đây đây là nội dung cuộc phỏng vấn với TS luật Cù Huy Hà Vũ. Trong cuộc trao đổi này, phóng viên và ông Hà Vũ nhau lần lượt đặt câu hỏi, nhau trả lời các vấn đề tâm và trình bày quan điểm của mình.

* * *

“Không phải ai cũng kiên định theo Thuyết này”

- Việc một công dân dám đứng kiên định theo Thuyết này, theo tôi, đòi hỏi công dân đó phải có hiểu biết về luật pháp, nội dung của nó, có lẽ còn phải thuê luật sư tư vấn vì bản thân trong trường hợp này thật dễ bị bắt. Đối với ông – một tiến sĩ luật, tất nhiên có kiến thức luật sâu rộng – ông mất bao lâu để tháo lá chắn này?

- Hai ngày, tính từ lúc tôi bắt đầu có ý định kiên định, ngày mùng 9 tháng 6, cho tới khi tôi gọi điện đến Tòa án Nhân dân Thành phố Hà Nội, ngày 11 tháng 6. Mọi việc đều diễn ra trong thời gian Quốc hội họp (kỳ họp thứ năm, Quốc hội khóa XII).

- Ý định kiên định theo Thuyết này đã đến với ông như thế nào?

- Ý định kiên định theo Thuyết này nảy sinh sau khi tôi đọc báo đưa tin về kỳ họp Quốc hội, có một số đề nghị lên tiếng chống với Chính phủ và các dự án khai thác bauxite ở Tây Nguyên.

Thực ra, kiên định theo Thuyết này với tôi là công việc đã. Tôi đã ủng hộ và ủng hộ Chính phủ và Thuyết này suốt việc khai thác bauxite ở Tây Nguyên. Nhưng chúng ta đều đã công nhận việc Địch thuyết Võ Nguyên Giáp gọi ba lá thư về chuyển bauxite, không một lá thư nào có hại âm. Việc hàng nghìn trí thức ký tên vào bản kiên định ủng hộ Quốc hội cũng vậy, không hề có phản hời. Vấn đề trên là của Ủy ban Pháp luật Quốc hội còn đặt thêm tên Giáo sư Nguyễn Huệ Chi thành Giáo sư Nguyễn Huệ, thì đặt thuyết này ta coi thuyết mình đứng trên thế nào.

Cho nên ngay lúc thấy các đề nghị chống với tại Quốc hội, tôi đã nói như “thế này thì nguy quá”.

Tôi thấy trước công việc chờ tôi vẫn sẽ không đi đâu, Quốc hội nếu có tâm huyết thì cũng không thấy hay các dự án này nếu như cái gì của các dự án là Quyết định số 167/2007/QĐ – TTG của Thủ tướng Chính phủ. Phê duyệt quy hoạch phân vùng thăm dò, khai thác, chế biến, sử dụng quặng bauxit giai đoạn 2007-2015, có xét đến năm 2025 (sau đây gọi tắt là Quyết định 167 – NV) vẫn còn đó. Tôi nghĩ, pháp luật không mang lại hiệu quả thì tôi “chơi” pháp, và phải “chơi” ngay, không đợi kết thúc công việc.

- Cù Huy Hà Vũ lâu nay cũng là một cái tên “nổi” trong nhiều trường hợp khác nhau. Một số người vẫn thấy một, chưa hiểu được gì đằng sau việc ông là công dân Việt Nam đầu tiên trong lịch sử kiến Thủ tướng Chính phủ. Họ cho rằng ông làm thế để lợi một lợi ích nào “chính trị”. Sự thực thì mục đích của ông khi kiến Thủ tướng là gì?

- Tôi xin phép được dành thời gian nói vài điều về gia đình và danh tiếng của bản thân, để chúng mình rằng tôi vẫn một vị chủ cũng như danh tiếng đầu đã có thể rồi. Tôi sinh ra trong gia đình dòng dõi văn chương thuộc dòng chính trị. Ông nội tôi là Cù Huy Chương, từng làm chủ tịch xã thôn Xô-viết Nghệ Tĩnh. Bố tôi là nhà thơ Cù Huy Cận. Bà nuôi, bác ruột tôi là nhà thơ Xuân Diệu...

* * *

... Đến đây ông Cù Huy Hà Vũ dành khá nhiều thời gian để nói về dòng dõi gia đình và các thành công ông đã đạt được. Thân phận ông là nhà thơ Cù Huy Cận (1919-2005), một trong những gương mặt nổi tiếng nhất của phong trào Thơ Mới, một bộ trưởng (Bộ trưởng Canh Nông) trong Chính phủ đầu tiên của Việt Nam Dân chủ Cộng hòa.

Theo ông Cù Huy Hà Vũ thì cùng với Chế tác Hồ Chí Minh, Đại tướng Võ Nguyên Giáp, và một số nhân vật khác, ông Cù Huy Cận đã là một trong những người đầu tiên ký vào bản Tuyên ngôn Độc lập khai sinh ra nước Việt Nam Dân chủ Cộng hòa do Chế tác Hồ Chí Minh soạn thảo.

Ông Cù Huy Hà Vũ nói thêm rằng bản thân ông cũng từng có được danh tiếng cho mình chứ không dựa vào vị thế của gia đình. Ông có bằng Thạc sĩ Văn chương của Pháp, bằng Tiến sĩ Luật tại Đại học Sorbonne. Ông là Hội viên Hội Nhà văn Việt Nam, sự trường là thành viên ký họa chân dung, hiện đang nắm giữ một bộ sưu tập chân dung các nhân vật nổi tiếng trên chính

trợ giúp Việ Nam do ông ký hạ, trong đó có hai bức vẽ Đệ tử trợ giúp Võ Nguyên Giáp. “Đệ tử trợ giúp khen “Cù Huy Hà Vũ là người duy nhất trợ giúp hạ tôi thành công” – ông Vũ nói.

Ông cho biết cũng có nhiều câu chuyện và trợ giúp chi tiết trong vụ kiện báo về di sản văn hóa đệ tử Võ Nguyên Giáp, Đài Âm nhạc (Hu), đệ tử Cựu Nhiếp ảnh Trúc Bạch (Hà Nội).

Chỉ lĩnh vực văn học, ông nói đã viết bài phát hiện nhà văn Trần Tiêu (em ruột nhà văn Khái Hưng, ông nội của di sản viên Trần Lạc) không phải là thành viên Tổ chức Văn đoàn. Mọi người biết nhiều hơn đến ông trong vụ kiện hy hữu giữa hai nhà Kiến trúc Nguyễn Quang Tuấn và Đào Thái Tôn. Phiên phúc thẩm, bên nguyên thua kiện nhưng đệ tử di sản nguyên đệ tử Cù Huy Hà Vũ vẫn tiếp tục cải thiện kết quả vụ kiện bên bị giữa chính pháp đình.

* * *

...

- Trợ giúp câu chuyện kiện Thủ tướng, ông vẫn khẳng định đây không phải là trò “chơi trội” hay nhảm nhí đích thu hút sự chú ý của dư luận tới Cù Huy Hà Vũ?

- Tôi xin nói là nếu là người có học, thích PR, thì tôi đã có thể nhẩy lên như con chơi chơi để phớt lờ chỉ trích trợ giúp khai thác bauxite ngay từ đầu rồi. Nhưng này tôi chỉ đến khi ba lá thư của Đệ tử trợ giúp Võ Nguyên Giáp, kiện nghị của hàng nghìn trí thức, đầu đã gõ lên báo ngoài tai, bao nhiêu người nhận rồi, tôi mới vào cuộc, tất nhiên bằng “sự trợ giúp” của tôi là pháp luật. Vụ đệ tử Võ Nguyên Giáp năm 2005 cũng thế, mọi người thấy tôi bị hại rồi, không còn hy vọng gì nữa, tôi mới tham gia để ý chuyện. Không phải cái gì tôi cũng đâm đến kiện, cái gì khó, có khả năng bị thua, tôi mới làm.

- Vâng, tuy nhiên việc nào khó thì mới không thể thực hiện thì chắc không ai để gì lao vào. Còn ông thì, theo như ông nói, đến thời điểm bao nhiêu người nhận rồi, ông mới vào cuộc. Có phải bởi vì ông tin rằng, vụ việc khó khăn gì cũng chỉ cần ông sẽ làm được?

- Tôi ch c ch n. Vì th nh t, tôi r t hi u toàn b Ban Lãnh đ o Đ ng và Nhà n c Vi t Nam hi n nay. Nên nh tôi là con dòng cháu gi ng c a m t ng i t ng làm công tác n i chính. Nói cách khác, tôi là con nhà “nội” chính tr nên ki n Th t ng – m t hành vi chính tr theo nghĩa nào đó – là r t thích h p v i tôi.

Th hai, tôi d a trên lu t pháp và tôi đúng v m t lu t pháp.

Th ba, tôi có cái tâm, tôi có chính nghĩa. Nói cho đúng, tôi ch làm cái vi c mà Đ i t ng Võ Nguyên Giáp và hàng nghìn ng i ký Ki n ngh đã và đang làm là yêu c u Nhà n c ch m đ t vi c khai thác bauxite t i Tây Nguyên chí ít vào th i đi m này, do nh ng hi m h a khôn l ng đ i v i đ t n c mà nó mang i.

Và th t , r t quan tr ng, tôi có cái uy. N u không c n uy thì ch ng nh đ n anh xe ôm ngoài đ ng kia cũng ki n đ c Th t ng à?

Tóm l i, tôi cho cách ch ng nh ng gì đang đi n ra trong v khai thác bauxite c a tôi s là m t bi n pháp hi u qu , sau khi m t s bi n pháp khác không thành công.

- Hàng ngày, văn phòng ti p nh n đ n khi u n i, đ n ki n tòa án ch c cũng đ y đ n m i. Ông làm cách nào đ lá đ n c a ông không nh ng không b chìm gi a các đ n khác, mà còn đ c đ lu n chú ý đ n th ?

- Tôi xác đ nh đây là m t v ki n liên quan đ n l i ích c a c c ng đ ng vì các v n đ nh môi tr ng, qu c phòng, di s n văn hóa, càng nhi u ng i bi t càng t t, nên ngay sau khi g i đ n t i Tòa án Nhân dân Thành ph Hà N i, tôi đã g i b n photo đ n g c đ n m t s t báo l n trong n c: “VietNamNet”, “Tu i Tr ”, “VnExpress”, “Dân Trí”, “Ti n Phong”... Sau đó, RFI (Radio France Internationale – Đài Phát thanh Qu c t Pháp) là c quan truy n thông đ u tiên g i đi n ph ng v n tôi dù tôi không có liên h v i h , r i đ n các báo khác n c ngoài.

- G n đây có m t s ý ki n phân tích cho r ng đ n ki n Th t ng c a ông còn nhi u s h v m t lu t h c nên b bác. Khi đ đ n ki n, ông có nghĩ đ n s b bác không?

- Không ph i là đ n b bác, mà là b Tòa án Nhân dân Thành ph Hà N i tr l i nh chính tiêu đ “Thông báo tr l i đ n kh i ki n” c a Tòa án đã ch rõ. Cũng có th nói đ n đã không đ c Tòa th lý. Nhân đây c n nói r ng “bác đ n” ch có th áp đ ng trong tr ng h p H i đ ng Xét x không ch p nh n yêu c u c a nguyên đ n, t c đ n kh i ki n đã đ c Tòa án th lý và v án

đã được đưa ra xét xử.

Ngày 11 tháng 6, tôi gọi đến Tòa, thì đến 15 tháng 6, Tòa có thông báo trả lời tôi rằng “theo quy định tại Điều 12, Pháp lệnh thi công giám sát các vụ án hành chính, thì Tòa án chỉ có thẩm quyền giám sát quy định đối với những khiếu nại kiến nghị quy định hành chính, hành vi hành chính của Bộ, cơ quan ngang Bộ, và cấp tỉnh thành để xử lý và quy định hành chính, hành vi hành chính của thẩm phán các cơ quan đó. Do đó, vì có ông khiếu kiện Quy định của Thủ tướng Chính phủ không thuộc thẩm quyền giám sát của Tòa án nên vụ án hành chính”.

Như vậy, Tòa án Hà Nội trả lời đến là do không đủ thẩm quyền xét xử Thủ tướng. Điều này tôi hoàn toàn bất ngờ ngay từ lúc nộp đơn. Nhưng tôi cũng đã tính hết cả rồi. Không tòa án này thì tòa án khác giám sát quy định kiến kiện của tôi.

- Vậy thì Tòa án nào ở Việt Nam có thẩm quyền xét xử Thủ tướng? Có văn bản nào quy định điều này không, thưa ông?

- Theo logic của chính Thông báo của Tòa án Hà Nội thì đó sẽ là Tòa án Nhân dân Tối cao, vì trên Tòa án Hà Nội nói riêng, tòa án cấp tỉnh nói chung, không còn tòa án nào khác.

Theo logic vậy, nếu Tòa Hà Nội chỉ đủ thẩm quyền xét xử thẩm phán Bộ xử lý, thì Tòa Tối cao “chắc” là Tòa đủ quyền thẩm lý đến khiếu kiện Thủ tướng Chính phủ.

- Vậy tại sao ông không gọi đến lên thẳng Tòa án Nhân dân Tối cao ngay, mà vẫn gọi đến Tòa án Nhân dân Thành phố Hà Nội trước để khiếu nại trả lời đến?

- Tôi và Thủ tướng Chính phủ, tất cả nguyên đơn và bị đơn, đều ở Hà Nội, nên vì có tôi gọi đến khiếu kiện đến Tòa án Hà Nội là theo nguyên tắc đến khiếu kiện phải đến gọi ra Tòa án nơi nguyên đơn và/hoặc bị đơn cư trú.

Ngoài ra, đây cũng là suy tính của tôi. Tôi muốn làm một chuyện “bung ra” một cách có hệ thống, từ dưới lên trên.

- Bây giờ nói về khía cạnh kỹ thuật của đơn kiện. Như ông nêu trong đơn, nó dựa trên nguyên tắc pháp luật “chính thức của mọi hành vi – ban hành văn bản hành chính, nói, hành động... – trái pháp luật” đó là để kiểm soát hành vi, nếu chưa đơn mà có phải truy cứu trách nhiệm hình sự.

Nhưng, có ý kiến cho rằng, Quy định 167 mà Thủ tướng ban hành lại không phải là một quy định hành chính (tức văn bản áp dụng pháp luật) mà là một văn bản quy phạm pháp luật. Do vậy, đơn kiện không đủ căn cứ pháp lý. Ông nghĩ sao về ý kiến này?

- Tôi thấy ý kiến này hoàn toàn vô lý, thậm chí là sai lầm (quy phạm pháp luật) và tính chất (hành chính). (Giáo sách, điều khoản trong luật) Điều 109 Hiến pháp năm 1992 của nước Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam định nghĩa “Chính phủ là cơ quan chấp hành của Quốc hội, là cơ quan hành chính Nhà nước cao nhất của nước Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam”. Điều 4 Luật tổ chức Chính phủ quy định “Thủ tướng là người đứng đầu Chính phủ”, tức người đứng đầu cơ quan hành chính Nhà nước cao nhất. Thủ tướng có thẩm quyền ban hành quy định, chỉ thị, theo Điều 15 Luật Ban hành văn bản quy phạm pháp luật.

Vậy quy định của Thủ tướng không phải là quy định hành chính thì là cái gì? Điều đáng lưu ý là quy định hành chính của Thủ tướng có thể là văn bản quy phạm pháp luật hoặc văn bản áp dụng pháp luật.

- Xin phép hỏi vượt ra ngoài vấn đề Thủ tướng này một chút. Giáo sư rằng đây là một văn bản quy phạm pháp luật, thì liệu có kiến đề nghị cho chính phủ ban hành nó không? Nói cách khác, công dân Việt Nam có quyền khiếu kiện một điều luật đã được ban hành không?

- Không được, vì luật pháp Việt Nam hiện hành chỉ quy định về khiếu kiện đối với quy định hành chính. Với Chánh án Tòa án Nhân dân Tối cao do Quốc hội bầu ra nên Quốc hội có quyền bãi bỏ các văn bản của Tòa án Nhân dân tối cao chỉ không có chuyên ngành của họ. Rõ ràng đây là một bất cập vì văn bản do Quốc hội ban hành, trong đó có luật, rồi có thể trái Hiến pháp.

Nhưng nước có nền luật pháp tiến bộ, họ có Tòa án Hiến pháp, để kiểm soát và có quyền xem xét hủy bỏ các luật nào Quốc hội ban hành nếu trái với Hiến pháp. Họ không có Tòa án Hiến pháp. Quốc hội tuy trên văn bản, giấy tờ là có quyền bãi bỏ các quy định trái pháp luật của Thủ tướng, nhưng thực tế chỉ là bao giờ làm thế thôi.

- Đó là v căn c pháp lý c a đ n ki n. Còn v t cách kh i ki n c a ông thì...?

- Tôi kh i ki n Th t ng v i t cách cá nhân và đ i u này đ c lu t pháp cho phép.

Ngay khi có ý đ nh dùng nhánh t pháp đ ch ng s khai thác bauxite trong v này, tôi đã nghiên c u báo cáo mà Chính ph trình Qu c h i v đ án và tôi th y ngay r ng nh ng đ i m y u v môi tr ng là k h đ t t n đ ng. Theo Đ i u 128 Lu t B o v môi tr ng thì “t ch c, cá nhân có quy n khi u n i v i c quan Nhà n c có th m quy n ho c kh i ki n t i Tòa án v hành vi vi ph m pháp lu t v b o v môi tr ng, xâm ph m quy n, í ích h p pháp c a mình”. Nh v y, tôi hay b t k công dân Vi t Nam nào khác cũng hoàn toàn có quy n kh i ki n Th t ng ban hành quy t đ nh vi ph m pháp lu t v b o v môi tr ng.

Vi c Tòa án Hà N i tr l i đ n kh i ki n v i lý do không đ th m quy n gi i quy t đ n ki n Th t ng cũng đã xác nh n t cách kh i ki n c a tôi. Còn chuy n ng i ta b o tôi không ph i lu t s , tôi là công ch c B Ngo i giao, thì trong đ n, tôi đâu có ghi ng i kh i ki n là lu t s , công ch c B Ngo i giao Cù Huy Hà Vũ đâu. Và xin nh n m nh là cho dù có làm ngh g i, tôi cũng có quy n ki n Th t ng h t, mi n là tôi ch a b m t quy n công dân.

- V y ông có tính t i kh năng đ n ki n c a ông b vô hi u l c, khi ng i ta ch ng mình đ c ông ph m t i gì đó và vì th , ông b t c quy n công dân?

- Không bao gi có kh năng này cho dù ng i ta có mu n đ n đâu! Tôi ch a bao gi làm gì ph m pháp c .

- Nh ng ông có th có nh ng sai sót trong kinh doanh, ví d ch a đ t cách hành ngh thì đã m công ty t v n lu t?

- Văn phòng lu t s Cù Huy Hà Vũ là do v tôi, Nguy n Th D ng Hà, đ ng tên giám đ c. Văn phòng đ c thành l p đúng th t c và ho t đ ng tuân th pháp lu t.

- Ông có ph i lu t s không, theo quy đ nh c a lu t pháp Vi t Nam?

- Tôi có đủ điều kiện và bằng cấp, và tôi từng cãi cho một số vụ kiện dân sự. Theo luật thì tôi được phép bào chữa cho các vụ kiện dân sự.

Tôi chữa bao giờ xong danh luật sự bởi tôi đang là công chức Bộ Ngoại giao, mà theo Luật luật sư thì công chức không được làm luật sư. Thực tế là tôi cũng chữa từng xin tham gia đoàn luật sư nào cả. Vì có Đoàn Luật sư Thành phố Hà Nội đột nhiên ra văn bản nói rằng tôi không phải thành viên của họ, quá thất vọng vô lý và vô duyên, vì tôi có xin vào đó bao giờ đâu.

* * *

“4 khả năng phạm pháp của Tòa án Nhân dân Tối cao”

- Ông nói rằng ông đã lập trình hốt và tính toán tất cả, ví dụ ngay khi gọi đến cho Tòa án Nhân dân Thành phố Hà Nội, ông đã biết trình độ nên sẽ không được tham lý vì Tòa không được thẩm quyền. Vậy nếu ngay cả Tòa án Nhân dân Tối cao cũng không được thẩm quyền thì sao?

- Điều 127 Hiến pháp năm 1992 của nước Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam quy định như: “Trong tình hình đặc biệt, Quốc hội có thể thành lập Tòa án đặc biệt”. Chuyển một công dân khi kiện Thủ tướng là việc chữa từng có tiền lệ ở Việt Nam, nên đây là “tình hình đặc biệt” rồi. Tòa Tối cao sẽ phải báo cáo Quốc hội, để nghị thành lập một tòa án đặc biệt để tham lý vụ việc.

- Ông đoán Tòa án Nhân dân Tối cao sẽ phạm pháp ra sao với kiện kiện Thủ tướng của ông? (Ngày tháng 3 tháng 7, ông Cù Huy Hà Vũ đã gọi đến kiện Thủ tướng tại Chánh án Tòa án Nhân dân Tối cao).

- Tôi xác định là phạm pháp của Tòa Tối cao không nằm ngoài bốn khả năng sau: Thứ nhất, Tòa Tối cao sẽ tham lý đến kiện. Trong trình tự hợp này, chức chức tôi sẽ tham kiện, vì Tòa không tham vào luật nào mà cãi cho Thủ tướng được. Thứ hai, Tòa Tối cao sẽ báo cáo Quốc hội, để nghị thành lập Tòa án đặc biệt để tham lý đến kiện.

Thưa ba, bên thân Tòa Tái cao cũng không xác định tòa án nào ở Việt Nam có thẩm quyền thẩm lý vụ việc.

Và thẩm phán là... là là là. Thẩm phán là Tòa sẽ cho ông nói gì cũng được. Tuy nhiên, tôi tin là không có khả năng này, bởi vì Tòa bắt buộc phải có thẩm phán để xét công dân đang trong quá trình tố tụng. Tôi cũng chỉ là một công dân, cho nên có gì đáng sợ để Tòa phải tránh tránh là.

- Hai khả năng đều có vẻ tích cực. Khả năng thẩm phán ông cho rằng sẽ không thành hiện thực. Vậy còn khả năng thẩm phán, nếu ngay cả Tòa Tái cao cũng chưa, không có cách gì quy định nào, thì ông sẽ làm gì tiếp theo?

- Đến lúc đó thì tôi sẽ làm để nghe Quốc hội, để nghe Quốc hội xác định tòa án nào có thẩm quyền thẩm lý vụ việc của tôi. Tất nhiên tôi sẽ nghe ý kiến thành lập Tòa án để xử.

Tôi sẽ làm tiếp cùng. Tôi sẽ đưa vụ việc tới mức Tòa án bắt buộc phải thẩm lý để nhìn.

- Nếu Quốc hội không làm theo gợi ý của ông thì sao?

- Điều này có nghĩa là Quốc hội xóa sổ nguyên tắc “Một công dân đều bình đẳng trước pháp luật” để quy định tại Điều 52 Hiến pháp. Một khi Hiến pháp bị chính quyền quy định cao nhất của đất nước vi phạm thì còn gì để nói nữa! Thẩm phán nghĩ sao về Nhà nước này? Nhưng vậy, thẩm phán là để của tôi mà đã được tung ra rồi, cần phải có thẩm phán, cần phải có thẩm phán, cần phải có thẩm phán. Đó là cách làm của tôi.

- Ông đã đoán khả năng nào sẽ xảy ra?

- Tôi nghĩ họ sẽ rút lui chỉ trong khai thác bauxite Tây Nguyên, bởi vì thà rút còn hơn để Thẩm phán ra tòa xử. Nếu đưa ra tòa, tôi cũng sẽ thẩm phán và nếu thẩm phán lý mà tôi đã trình bày rõ trong đất nước. Tất nhiên tôi cũng hiểu vì sao rút lui để án có thể gây mất sự hiểu quả cho Nhà nước trong quan hệ với Trung Quốc. Có thể sẽ phải tính đến khả năng bị thẩm phán cho nhà thầu Trung

Quố c vì đã đở n phồ ng hợ y hợ p đở ng, nhố Australia mớ i đây đã làm cũng vớ i nhà thồ u Trung Quố c. Tuy nhiên, tôi xác đở nh là cồ tồ đở, làm tồ ng bồ c mớ t. Và nhồ t thiồ t là Nhà nồ c vớ i nhân dân phồ i cùng xồ lý tình hình. Lo bên ngoài trồ c đã rồ i trong nhà mớ i ngồ i lồ i bàn chuyồ n sai, đứ ng, luồ n tồ i sau.

- Tiồ n bồ i thồ ng lợ y tồ đờ ra, nồ u không phồ i tồ tiồ n thuồ mà dân đứ ng gồ p, mà ngồ i dân đờ có lồ i gì?

- Tôi tin rồ ng toàn thồ ngồ i dân Viồ t Nam vì lồ i ích cồ a chính mình sồ chung tay cùng Thồ tồ ng và Chính phồ đờ lo khoồ n bồ i thồ ng này.

- Tồ hôm kiồ n Thồ tồ ng, ông có gồ p bồ t kồ mớ t phồ n ồ ng nào tồ phớ a cồ quan công quyồ n không? Hồ nhồ c, làm mớ t uy tín ông chồ ng hồ n?

- Hoàn toàn không. Không mớ t lồ i đe đờ a hay khuyồ n nhồ, không mớ t tin nhồ n. Chồ có chuyồ n Đoàn Luồ t sồ Thành phồ Hà Nồ i ra thông báo nói rồ ng tôi không phồ i luồ t sồ, nêu đích danh “anh Cồ Huy Hà Vồ”. Tôi sồ kiồ n hồ tồ i xâm phồ m danh đờ, uy tín công dân.

(Ngày mớ ng 1 thắ ng 7, ông Cồ Huy Hà Vồ đã có đở n khiồ u nồ i vồ thông báo cồ a Đoàn Luồ t sồ Thành phồ Hà Nồ i).

- Ông có nghĩ tồ i mớ t khồ năng nào gồ i là xồ u nhồ t, cho chính ông không?

- Tôi chồ ng sồ. Tôi nói rồ i, tôi đã tính rồ t cồ n thồ n. Khi xác đở nh đi kiồ n Thồ tồ ng là tôi đã biồ t sồ phồ i “đờ u trí” rồ i. Tôi kiồ n Thồ tồ ng là trên cồ sồ luồ t pháp và vì vồ y luồ t pháp sồ bồ o vồ tôi.

Tôi có nhồ ng nguyên tồ c cồ a tôi:

1. Tôi dậ vào Hiệ n pháp cậ nậ c Cộ ng hòa Xã hộ i Chộ nghĩa Việ t Nam, trong đó Điệ u 52 quy địn “Mộ i công dân đặ u bình địn trậ c pháp luậ t”.

2. Tôi dậ vào Pháp lậ nh thậ tậ c giậ i quyậ t các vậ án hành chính, trong đó quy địn “Mộ i quyậ t địn hành chính đặ u có thậ là đặ i tậ ng bậ khậ i kiậ n”.

3. Tôi dậ vào nguyên tậ c chung cậ luậ t pháp trên toàn thậ giậ i: Công dân đặ c quyậ n làm nhậ ng gì luậ t pháp không cậ m. Nhà nậ c, cậ quan công quyậ n chậ đặ c quyậ n làm nhậ ng gì luậ t pháp cho phép. Và tôi kiậ n Thậ tậ ng vậ i tậ cách mậ t công dân.

<http://trangridiculous.blogspot.com/2010/01/bai-bao-kho-nhat-nam-2009.html>